

angående grunnforholdene for veiovergang ved Lovø stasjon.

122

Grunnforholdene fremgår av vedlagte tegning nr. f. 2. Under det øvre kvabsandlag ligger sandholdig kvikkler. Prøvene fra nr. 1-7 er kvikkler av verste sort idet massen i omgjort tilstand er flytende, omtrønt som vann. I prøvene inngår vekslende mengder sand (samt litt grus) nemlig fra et par opptil 10 volumprosent beregnet på prøvene med naturlig vanninnhold. I prøve nr. 3 er dog sandinnholdet adskillig høyere. Prøvene nr. 8-12 viser, at leren på høyre side av linjen er betydelig mindre kvikkaktig. Sand-grusinnholdet er gjennomgående større nemlig fra ca. 10-20 volumprocent.

I naturlig tilstand har leren en fasthet som svarer til grensensrådet mellom løs og middelsfast lere. De enkelte prøvers relative fasthet i naturlig tilstand er angitt under rubrikkon K_3 på tegningen. Ifølge disse verdier har leren en skjærfasthet på ca. eller vel 2 t. pr. m^2 . En leravleiring med denne skjærfastheten kan såvidt bare en 6 m. høy fylling med bevegelig belastning. Ved Lovø er forholdene adskillig bedre, da man har det 2-3 m. tykke sandlag øverst hvorved den nødvendige sikkerhet oppnåes. Dette gjelder vel å merke for en eventuell utglidning til siden, altså på tvørs av fyllingen. I fyllingens lengderetning inn mot jernbanelinjen er derimot stabilitetsforholdene dårligere og forverres dessuten ved den bratte murde stenskråning og belastningen av overgangsbroen. Det foreslatté projekt bør derfor ikke utføres men man bør anvende stepte brokar på pelefundament.

Hvad der videre taler mot det foreslatté projekt er, at overgangsbroen uten tvil vil bli utsatt for en langsom setning som følge av, at vekten av fyllingen komprimerer den underliggende lere og man bør ikke regne med at setningen blir jevn.

Tilslutt gjøres opmerksom på at det er lett å slå peler gjennom kvikkloren. Felene bør slås ned til fast bunn.

5/2 - 32

A. L. Rosdahl